

Nr 357

Av herr Nihlfors, *angående beredande av möjlighet i vissa fall försälja utmätt egendom efter anbudsförfarande.*

Nu gällande utsökningslag är av mycket gammalt datum. Den trädde i kraft redan år 1879 men har givetvis under årens lopp kompletterats med åtskilliga bestämmelser. Dock är lagen i stora delar oförändrad, vilket vållar stora olägenheter med hänsyn till att lagen är avsedd att tillämpas vid situationer, som under årens lopp avsevärt förändrats. 1870-talets syn på de förhållanden som utsökningslagen skall reglera har självfallet i mångt och mycket inte längre någon relevans.

I det följande skall tas upp till behandling en bestämmelse som i tillämpningen leder till orimliga konsekvenser, nämligen stadgandet i kapitel 1, 10 §, enligt vilket auktion å utmätt egendom i stad skall av utmätningsmannen hållas å stadens auktionskammare.

Mången gång händer det att utmätt egendom auktioneras bort långt under det värde den åsatts, varigenom borgenärerna, kronan eller enskilda, ej får täckning för sin fordran. Även gäldenären kan anses illa tillgodosedd, enär hans skuld endast till mindre del blivit täckt. Däremot finns det anledning anta att de uppköpare, som specialiserat sig på auktioner, ofta gör alltför goda affärer.

Exekutiv auktion är alltså numera sällan den form, som borde komma till användning när utmätt egendom skall omvandlas in reda pengar. I stället borde möjlighet givas utmätningsmannen att infordra anbud på egendomen. Ett anbudsförfarande skulle säkerligen i många fall ge till resultat att den utmätta egendomen kunde försälas till ett högre pris än det som kan erhållas vid exekutiv auktion.

Enligt de direktiv, som givits den i höstas tillsatta utredningen för förberedande översyn av utsökningslagen m. m. bör förberedelsearbetet ta sikte på att kartlägga problemen och planlägga en reform av hela utsökningsrätten. I den mån det emellertid under arbetets gång visar sig att vissa spörsmål är av sådan beskaffenhet att de tränger till omedelbar lösning, bör enligt dessa direktiv dylika frågor göras till föremål för separat behandling och förslag till erforderliga lagändringar utarbetas och framläggas.

Med hänsyn till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen beslutar att hos Kungl. Maj:t anhålla, att utredningen för förberedande översyn av utsökningslagen

erhåller uppdrag att snarast inkomma med förslag till sådan ändring av lagen att utmätt egendom skulle kunna försäljas efter anbudsförfarande, när omständigheterna det påkallar, och icke alltid genom exekutiv auktion.

Stockholm den 26 januari 1958

Folke Nihlfors